

VĚSTNÍK

z roubenky

Kamarádi,

toto je první pokusné vydání Věstníku z roubenky, kterým Vás, naše účastníky, organizátory a spřízněné duše, chceme informovat o tom, co jsme u nás na chalupě a v jejím okolí podnikali zajímavého. Naše KoKoSová a brontosauří chaloupa totiž v tomto roce zažila opravdu mnoho dobrodružství a zábavy díky všem akcím, které jsme v ní spáchali a kterých jste se Vy účastnili, takže si myslíme, že je užitečné to nějak shrnout v jeden celek plný stručných informací, obrázků a poznámek.

2006

Hledání pramenů...aneb Velikonoce 2006, 12. - 17. 4. 2006

V důsledku silného sněžení a mrazu zmizel pod sněhem kouzelný horský pramen, jehož čistá, průzračná voda je jedním z tajemství chuti a blahodárných účinků gusu.

Společně s organizátory z bíloveckého gymplu jsme uspořádali zážitkovou velikonoční akci pro řešitele KoKoSu. Přijelo 14 účastníků z celé republiky, kteří si užili pět dní plných posledního beskydského sněhu, kterého měli často doslova až pokrky. Program byl jako vždy nabitý. Od brzkého rána se konaly workshopy rukodělné i naučné, hrálo se plno her náročných a dlouhých, ale i těch zábavných a pitomých, jedla se Michalova výborná strava, na kytaru se hrálo a zpívalo a po večeri vždy chalupa třásla se smíchem při tvořivých divadelních aktivitách. S pohádkou se k půlnoci uléhalo. Kouzelník Cyril nás poctil svou krátkou návštěvou, za což dostal hlavní roli při uvádění hry Beskydská krčma aneb stroj času. Toulavá Anička,

další vzácný host, byla přijata s nadšením jako Bohyně pramenů. Nakonec se nám podařilo díky šamanovi a pracovitosti účastníků objevit staré vzácné prameny a navrátit tak pořádek vesnici zmítané čáry a máry. Vše tedy dobře se povedlo a v pondělí dokonce tradiční pomlázka se konala a malovaná vejce, přes noc nazdobená, se rozdávala. Inu takové byly přibližně Velikonoce. Moc za ně díky všem účastníkům a taky Janě, Myrovi, Pavlovi, Michalovi, Pet'ovi, Martinovi, Lysii a Jarče, tedy všem organizátorům.

Beskydský Malý princ, 28. - 30. 4. 2006

Zaparkujte vaše letadlo do beskydské pouště...snad po chvíli uslyšíte klidný a příjemný dětský hlásek...ne, asi to není sen! Chcete se dozvědět víc o beráncích v krabicích, baobabech obrůstajících planetu, růžích mezi krátery a taky o lidech?

Tak znělo zvaldo na naši první brontosauří víkendovku Akce Příroda, kterou jsme u nás udělali. Počasí nám moc nepřálo, a tak venkovní běhové aktivity o Malém princí a jeho světě nám příliš nevyšly, ale vše jsme si vynahradili zajímavou prací v přírodní památce Kudlačena, kde jsme započali s obnovou vzácné podmáčené horské louky. Vyřezávali jsme vrbové prales a také po zimě padlé břízky. Práce to byla namáhavá, ale přesto jsme jí pořádný kus odvedli, i když se nás sešlo dohromady jen 11. Pracovali s námi i místní obyvatelé roubenky Standa a Pavla, kteří nás hostili ve své 200 let staré chaloupce čajem

a vyprávěním o žití v beskydských horách. Práci organizoval Jirka Lehký alias Monty ze Správy CHKO Beskydy, který také po práci připravil zajímavou přednášku o Beskydech a o tom, jak v nich vypadá ochrana přírody. Sobotní večer byl ve znamení Malého prince a různých her s ním spojených. Touto víkendovkou začalo naše působení na Kudlačeni a dala se dohromady parta lidí, kteří skrze nás našli cestu k zajímavému způsobu trávení víkendů a vůbec k Brontíkům jako takovým. Díky moc organizátorům Janě a Pavlovi.

Evropský den parků na Kudlačeně - Odhalme krásu beskydských bařin, 27. 5. 2006

Šlo o netradiční setkání dobrovolných ochránců přírody (tedy nás), odborníků ze správy CHKO Beskydy, místních obyvatel a široké veřejnosti. Přijelo pár účastníků naší brontosaurí víkendovky, takže to bylo takové povíkendovkové setkání nadšených. Pokračovali jsme na Kudlačeně s tím, co jsme na víkendovce začali. Zase se udělal kus práce, neboť účast byla okolo 20 lidí. Byla to příjemná sobota a zbytek víkendu jsme se věnovali blbnutí a procházkám po kopcích.

Kočovní kejklíři - Seznamovací kurz 1.ročníku bíloveckého gymnasia a tábor KoKoSu, 11. - 18. 8. 2006

Co takhle prožít jeden prázdninový týden tak trochu nevšedně a zajímavě? Máš rád(a) smích, hry a rád(a) poznáš nové kamarády?

Takto zněla reklama na už čtvrtý tábor KoKoSu, který se pro naši chalupu stal už docela tradicí. Letos jsme se ale s organizátory z bíloveckého gymnasia rozhodli, že uděláme tuto akci zvláště pro budoucí prváky, kteří jdou studovat matematickou třídu do Bílovce. Důvodů pro tuto zběsilost bylo několik. Chtěli jsme táboru dát nějaký pořádný smysl, tedy pořádnější, než akční setkání řešitelů KoKoSu. Většinou jsme totiž na táborech neměli o moc víc účastníků než bylo organizátorů, navíc účastníci se většinou velice dobře znali z dřívějších akcí. Inu vyjednali jsme s ředitelem gymnasia spolupráci na projektu seznamovacího kurzu a sezvali všechny budoucí prváky. Samozřejmě, že asi polovina z nich byli současně řešitelé KoKoSu a navíc jsme pozvali i několik nejlepších řešitelů KoKoSu, takže akce byla skutečně i táborem KoKoSu. Inu nedá se nic dělat, bílovecký gymnasia a jeho matematická třída je prostě velice speciální záležitostí a to zejména díky lidem, kteří ji studují. Celkem se nám tedy sjelo 23 účastníků, což bylo konečně víc než počet organizátorů!). Program kurzu byl nutně velmi intenzivní, zejména na začátku, neboť kolektiv bylo třeba dát dohromady. Nutno říct, že pro mnoho účastníků byla celá akce velmi drsná, neboť se spalo a vařilo v polních podmínkách, program byl náročný, organizátoři řádili při scénkách uvádějících her, aktivity se střídaly bez nejmenších

přestávek, a tak nebyl čas pro oddech a odpočinek. Na konci tábora se ale zase nikomu nechtělo domů, zážitků bylo mnoho a v září jsme od kantorů v Bílovci slyšeli chvalozpěvy o kolektivu nových prváků, takže se nám naše plány podařilo dovést do konce. Dík za hromadu práce patří organizátorům Janě, Myrovi, Pavlovi, Zuzce, Elišce, Vojtovi, Jeykovi, Jarče, Lysii, Mirkovi, Michalovi, Pet'ovi, kteří krom přípravy programu stihli ještě na Kudlačeně shrbat seno na Hadím vršku, čímž jsme Standovi a Pavle vcelku dost pomohli a hlavně to byla docela zábava, inu seno...

Namaluj mi beránka aneb týden plný pohádek, ekovýchovný tábor pro děti z okolí Fulneku, 20. – 27. 8. 2006

Jedny velké hory, jedna velká chata, 8 naivních organizátorů a 50 rozjařených mrňousů...

Takový byl letošní poslední tábor. Tentokrát pro děti první až páté třídy, kterým jsme se snažili výrazně zpestřit konec prázdnin jednak akčními ekohrami, soutěžemi, mnoha rukodělnými a řemeslnými činnostmi, ale hlavně intenzivním pobytem v srdci Beskyd. Bydleli jsme v horské chatě kousek nad naší chalupou, takže veškerý program se odehrával v okolí roubenky nebo přímo v ní, protože prostě lepší louku pro padesát běhavých dětí, než je ta za naší chalupou, je těžko hledat. V terénu při hrách se děti seznámily s problémem surovin, obnovitelných a neobnovitelných zdrojů, anebo s tím, jestli les funguje nebo nefunguje bez velkých šelem, no a samozřejmě došlo i na tradiční blbiny jako Průjem, Boj o ponožky, Člověče nezlob se, Dekomlat a hlavně Želvičky. Navštívili jsme s nimi v rámci celodenního výletu jedlobukový prales Salajka, jeden z klenotů Beskyd. Před spaním Eliška vždy uspávala pohádkou o Broučcích, kterou jsme poslední večer u táboráku dočetli. Co se týká spokojenosti dětí, tak se nám tábor vcelku povedl, ale do budoucna jsme si z něj odnesli poznatek, že 50 dětí není skupina, ale dav, a že ekologická výchova se špatně provozuje v horské chatě, kde netřídí ani papír, takže pro příště hledáme skromnější ubytování a menší počet dětí. Díky moc Janě, mamince Janě, Elišce, Míše, Jiříkovi a Peťovi.

Taky ses narodil bos...? 13. – 15. 10. 2006

Mezi horami leží bohem zapomenutý kraj, kde divoké lesy střídají rozlehlé louky. Tam leží malá roubenka, kde každý odloží své uspěchané sedmimilové boty, a potom uží tajemnou krásu Beskyd.

Bylo krásné beskydské babí léto, když jsem den před první podzimní víkendovkou Akce Příroda procházel Kudlačenu a společně s Montym jsme přemýšleli, co budeme v sobotu vlastně dělat. Práce nás čekalo mnoho, ale očekávaný počet účastníků byl okolo třicátky, takže jsme vše chtěli obzvláště naplánovat, aby pak nenastaly zmatky. V pátek vše vypuklo. Dovařila se tradiční kyselica, dozdobili jsme světnici, dochystali úvodní hru a už se pelášilo vyzvednout účastníky k autobusu. Inu třicátka jich nebyla, ale ještě, že tak... Ani jsme se v chalupě moc neohráli a už se po úvodní scénce utíkalo ven plnit úkoly seznamovací hry. Páteční večer moc rychle utekl a Pepa jej svou originální pohádkou pěkně zakončil. Tímto si na

sebe upletl malou oprátku, neboť od těch dob už nikdo jiný pohádky před spaním neříká a Pepovi se dostalo přívzviska pohádkář. Když se v sobotu Robby jako poslední vyhrabal ze spacáku, tak už někteří byli nachystaní k odchodu na Kudlačenu, kde jsme začali pracovat. Hlavním úkolem bylo spálit ohromné množství vrbových větví vyřezaných na jaře, začít s úpravami pro plánovanou naučnou stezku a udělat značení celé rezervace, což je nutné pro další ochranné zásahy v rámci nového plánu péče, který byl na podzim na správu CHKO Beskydy schválen. Pracovali jsme skoro do pěti hodin, přičemž Monty vyplnil odpolední klid svou přednáškou o vzácnostech na území Beskyd. Po práci jsme se strhali u Želviček, což se setkalo s velkým ohlasem, až na to, že Pepu prý někdo pokousal, ale v zápalu boje se to přeci může stát. Po setmění se hrála Janina divadelně-běhavě-tvořivá hra, pak se hodovalo a povídalo a najednou bylo ráno. Moc povedený víkend to byl. Takže díky moc všem účastníkům, kteří přijeli ze všech koutů republiky pomoci Beskydám a zažít něco zajímavého, no a taky díky Janě a Pepovi za výbornou organizaci.

Po špičkách a potají...., 10. – 12. 11. 2006

Tiše, ať nevzbudíme spícího ducha beskydských hor. Spokojeně funí někde v naší malé roubence, kde se pro vodu musí ke studánce a na půdě je zaprášená máselnice. Někdy spí i venku na louce, tam kde rostou orchideje. Tak pojďme po špičkách a potají...

Velice rychle utekli čtyři týdny od poslední víkendovky, ale mnoho se toho změnilo. Na Kudlačenu a vlastně celou Horní Bečvu spadla sněhová peřina, takže jsme si v sobotu vyzkoušeli organizování na sněhu. Bylo to jako vždycky příjemné:). Páteční večer začal uvítáním s valašskými příslovími a hrou s podivnými valašskými slovy, takže jsme účastníky hned na úvod obohatili o trochu nových vědomostí. Pokračovalo se návratem k tradici uctívání Ducha Beskyd, což nám poradil stařec hrající na fujaru pod lipkou Eliškou. Někdo nám totiž úmyslně uzamkl roubenku, takže jsme se ke klíči museli nějak dopídit. Cesta vedla přes znovuobjevení moudrostí o beskydských lidech, jejich osudech, příbězích a řemeslech a také o místní přírodě a krajině. Toto vše jsme použili pro uctívání patronů lidí, přírody a řemesel, totiž tři starých ovocných stromů z naší zahrady. Při uctívání byla krásná atmosféra, všichni se drželi za ruce kolem ovocných velikánů a když jsme dodali sílu poslední a nejstarší hrušni, tak náhle v její koruně svítilo světýlko a to zářilo přímo k malému klíči od naší roubenky. Nejvíce zmrzlý byl tou dobou Vítek, který bleskurychle pro klíč vyšplhal a mohli jsme jít do tepla a na zelnáčku. Hráli jsme pak ještě několik her, ale únava nakonec zvítězila i nad nejotrlejšími a chalupa usnula. V sobotu jsme na Kudlačenu dokončovali načatou práci od minule. Bylo nás dvacet, takže vše šlo svižně a podařilo se dočistit pěšinku pro plánovanou naučnou stezku, dopálit poslední vrbové a březové větve z jarního čištění a pár odvážlivců se mačetami pustilo do vyřezávání dalších částí vrbového náletu. Do tmy bylo vše hotovo a ještě jsme si stihli zahrát pár her před Standovou chalupou. Cestou zpátky jsme ještě prošli celý mokřad, o

který pečujeme a jelikož Monty tentokrát chyběl, tak jsme probírali historii a smysl ochrany Kudlačeny a to z hledisek botanických, zoologických, ale také krajinářských a lidských. Bylo to zajímavé rozjímání po společném díle, kde hlavně ti, co se účastnili všech víkendovek užasli nad tím, kolik jsme toho na louce udělali a jaká je vlastně síla nadšené dobrovolnické práce. Večer patřil tradičně Janiným hrám, povídání a oslavě svátku Martina, neboť mezi účastníky byli tři Martinové. V neděli jsme odjížděli za veliké vánice, a tak se zdálo, že do Beskyd přišla zima a Duch Beskyd už se chystá zase ke spánku. Nejdéle však po víkendovce spali Jana, Pepa a Michal, kteří vše zorganizovali.

Malá fotogalerie ze všech akcí

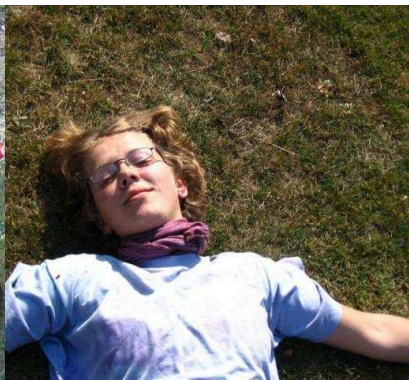

Hudbu a divadlo máme rádi!

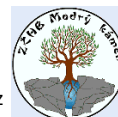
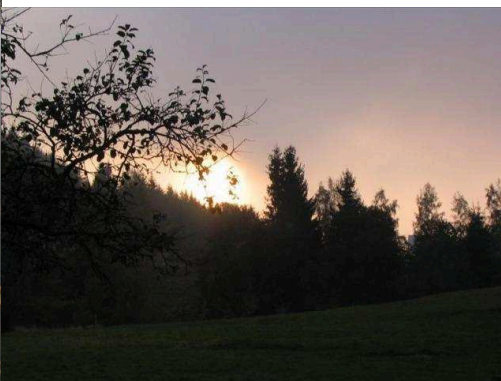
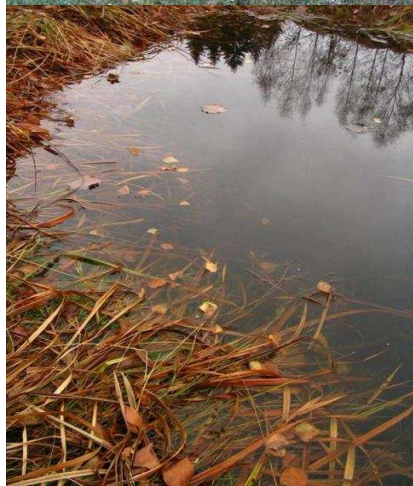
Odpočinek po práci, nebo po obědě...?

Standova chaloupka na Kudlačeně zevnitř i zvenku

Spokojená Míša

Krásná Kudlačena...

Co nám napsali účastníci

aneb reklamní stránka

Hledání pramenů, Velikonoce 2006

- Velikonoce mi přinesly spoustu smíchu a tím pádem mi dost prodloužily život. Poznala jsem nové místo v krásné přírodě, a protože taky miluju přírodu a tyk bych chtěla někdy takhle mimo civilizaci bydlet, tak jsem aspoň okoukla kde. Taky jsem pochopila aspoň trochu sama sebe.. co umím co dokážu a v čem aspoň trochu lidem pomáhám. Poznala jsem spoustu fajn lidí, kteří mi ukázali že nejsem jen šprtka jak do mě 8 let hustí mí spolužáci, ale že jsem lidská bytost, která je stejná a zároveň jiná než ostatní. Na vlastní oči jsem viděla, jak se příroda umí zlobit, a jak se umí probouzet k životu. *(Martina)*
- Poznala jsem kupu skvělých lidí, bylo to super. *(Olga)*
- Strašně se mi po vás všech moc stýská! Ale do tábora už zbývá jen 111 dní:) *(Aneta)*

Beskydský malý princ

- Ten víkend byl super. O to víc, že to byla má první brontosauří akce. Jsem nesmírně vděčná za to, že jsem mohla potkat lidičky podobně smýšlející jako já. Myslela jsem, že se bude jen pracovat a tak nějak povídat a ne, že budeme hrát i takové pěkné hry, ale nejlepší byl stejně MALÝ PRINC! *(Dáša)*
- Díky za pomoc. I přes mizerné počasí a ještě mizernější techniku se udělal kus práce. Těším se na vás někdy příště. *(Jirka Monty Lehký, Správa CHKO Beskydy)*

Seznamovací kurz a tábor KoKoSu

- Mam rád stanování, stejně tak mám rád přírodu a pobyt v ní, proto byla Horní Bečva ideálním místem. Příběh Aranky s Ferem byl taky skvělý, srandovní, dobře do něj zapadaly ty vaše hry. Mám výtky k hře na pašeráky. Ta se mohla vyvést, kdyby nezačalo pršet... A taky k urychlovači Lakatošů, bo se tam muselo furt běhat:) Ale šifrovačka byla super. K přednáškám bych řekl, že je lepší se některá moudra dozvědět na karimatce uprostřed louky než ve školní lavici... *(Petr)*
- Díky táboru jsem teď hodně změnila. Ráno vstanu a zpívám si dobré rááááno, pak chodím běhat a udělala jsem si aktivněji založený odpolední program, myslím že můj hekticky založený život potřeboval nějaký řád a ne furt vstávat v deset a vysedávat celý den u počítače. Mám teď díky táboru mnoho nových nápadů, prostě mi to trochu rozšířilo obzor. Díky moc... *(Hanka)*
- Moc se mi líbilo. Jediný, co bych chtěla aby se změnilo je délka tábora. Třeba na 14 dní... *(Alča)*
- ...nechápu, kam pořád chodíte na ty bláznivé hry...třeba jak, jsme v dešti hráli pašeráky, tak jsem vás proklínala, ale pak v teple a suchu jsem si uvědomila, že taková hra by za sluníčka byla úplně o ničem... *(Martina)*
- Tábor se mi moc líbil a doufám že bude i příští rok. Jen poříd'te o jeden stan víc, ať nemusíme spát v šesti ve stanu pro čtyři:) *(Jiřík, účastník všech konaných akcí!)*

Taky ses narodil bos...?

- Byla to moc fajn akce a zase jsem měla možnost potkat pár nesmírně zajímavých lidiček a udělat kousíček dobré práce. Takže děkuji za tu možnost a za skvělou organizaci a maximální nasazení nejen z organizátorského hlediska. *(Dáša)*
- Docela se podařilo spojit dohromady věci, které mi poslední dobou chyběly - pracovat rukama, být jen tak se spoustou lidí a hrát si, takže jsem odjížděla nadšená, odpočinutá a nabitá energií zase na kousek další cesty. *(Klára)*

Po špičkách a potají...

- Díky za víkendovku. Bylo to fajn a bylo by ještě lepší, kdyby většina účastníků přijela včas:) Mé připomínky jsou: Snad kdyby se příště šlo dřív spát a při seznamování si o sobě lidé řekli trochu více... *(Martin)*
- Moc díky za tolik pomoci. Jste všeci takoví fajní blázni. A přijd'te někdy na slivovicu, dáme fotbal:) *(Standa, nadšenec, meteorolog a obyvatel chaloupky na Kudlačeně)*
- Byl to zase moc pěkný víkend, práce, hry, všechno, ale zítra asi umřu, bo jsem nějak vůbec nespal... *(Pepa, organizátor víkendovky)*

Naši (Vaši) organizátoři

Eliška

Jana

Zuzka

Michal

Mirek

Jeyek

Pavel

Myra

Vojta

Pepa

Cyrl a Peťa

Honza

Další odvážné plány...

Co se tedy okolo naší chaloupky bude v nejbližší době dít? Máme v plánu strávit na Horní Bečvě silvestrovský čas, který by měl být velmi odpočinkový, abychom nabrali sil tvůrčích i organizačních na jaro, léto a podzim následujícího roku, jinak by totiž do dalšího čísla našeho Věstníku z roubenky nebylo co psát. Ale vzhledem k tomu, že máme pár kamarádů z Hnutí Duha, tak se pár z nás rozhodlo silvestrovské odpočívání trávit v beskydských lesích pomáháním při projektu Vlčí hlídky. Není přeci na světě nic lepšího než toulat se zasněženou krajinou, přespávat v záhrabu a stopovat u toho beskydské rysy, vlky a pytláky.

Až roztaje sníh, tak bychom chtěli udělat nejméně jednu víkendovku na Kudlačeně. Chtěli bychom pomoci s prací, kterou nám zima na louce připravila a pokračovat s péčí o naši loučku. Rádi bychom do programu zařadili některé ze starých řemesel, takže se možná těšte na košíkářství, drátenictví nebo zpracování ovčí vlny.

Další víkendovku plánujeme ve spolupráci s občanským sdružením Beskydčan uspořádat v legendárních Muchovicích, kde se ještě nedávno konala jedna brontosauří víkendovka za druhou, takže bychom se chtěli pokusit vrátit zpět staré časy... Muchovice jsou totiž kouzelné místo pod Lysou horou, kde najdete nejzácnější beskydské jedlobukové pralesy, stádo karpatských Huculů, ekologickou lesnickou školku, lidi, kteří mají dobré srdce a pro beskydskou přírodu toho už mnoho udělali, no a taky kupu práce...

V létě nás čeká několik táborů, přičemž naše nejrůzovější plány jsou zachovat tradici Seznamovacího kurzu pro bílovecký gympl a ekovýchovného tábora pro mrňata. Dále chceme udělat brontosauří tábor, který by se konal samozřejmě na Kudlačeně, neboť naše loučka potřebuje nutně poséct, takže bychom se naučili zacházet s kosami a pár dnů strávili pod stanem u Standovi chaloupky. A aby toho nebylo málo, tak možná budeme částečně pomáhat Hnutí Duha při organizaci proslulého Lesoochranářského tábora, který se bude konat v Muchovicích. No a potom už jen pár podzimních víkendovek, které v našich plánech nesmělých nechybí a bude tu zase zima...

Závěrem

Moji milí,

nezbývá než nějak pěkně zakončit tenhle naivní pokus o vánoční dárek v podobě skromného textu, který třeba jednou dá vzniknout opravdovému časopisu, který se stane tradicí. Kdo ví...? V naší roubence je to ale takto se vším. Všechny povedené akce, o kterých jste četli výše, vznikly velice podobně jako tenhle vánoční časopis. Prostě přišla múza a políbila...a potom za pár probdělých nocí, kdy na spánek vůbec nebyla nálada, protože když múza políbí, tak je třeba tvořit, vzniklo něco, co je celkem fajn. Takhle začal KoKoS a jeho soustředění a tábory i ty tábory s mrňaty. Někdo řekl, což takhle udělat letos tábor...no a ono to nějak šlo. Časem tak vznikla parta nadšenců, kteří rádi stráví třeba Velikonoce nekonečnou prací od rána, kdy se chystá snídaně až do rána, kdy se dokončují přípravy programu a jde se na chvíli spát. Pak jednou zase přišel nápad zajít na správu CHKO Beskydy a poptat se tam, jestli bychom nemohli s něčím pomoci a najednou z ničeho vzniklo mnohé. Pár náhod mě spojilo s brontosauřím Modrým Kamenem a ejhle máme za sebou tři víkendovky, Kudlačena je jedna z nejvytíženějších lokalit Akce Příroda, valašské noviny o nás píšou kratičké články, ale hlavně těch dobrých lidí, co pobýlo v naší roubence... Prostě, pokud má člověk nějakou tu múzu, co ho občas políbí a krapet odvahy, dá se uskutečnit hodně zajímavých věcí. Navíc ona ta práce s dětma, ekologická výchova, zážitkové hry, pomáhání přírodě a taky třeba stará řemesla, tvoří takový vlastní svět, ve kterém se nám všem asi docela líbí. Nějak mi to všechno dohromady dává smysl. Možná je to nějaké tušení, možná je to lidma, co tento speciální svět obývají a kteří mi vyhovují, možná je to tím, že je to všechno tak trochu alternativa, proti proudu, nevím. Nejvíc je to ale tím, že jsem díky tomu všemu, co společně děláme, velmi šťastný. Mám rád ty chvíle, kdy se z noci stává den a ta chvíle teď právě nastává, takže už je nejvyšší čas přestat snít...

Chtěl bych vám popřát pěkných Vánoc, ať už to znamená cokoliv, třeba cukroví, stromeček nebo pohádky. A taky vám chci všem moc poděkovat, protože to hlavní stejně děláte vy. Takže díky za nadšení, za zájem, za inspiraci a už mě nenapadá za co ještě všechno a zase někdy v roubence...Těším se na vás.

Honza

